

Arrest

nr. 347 363 van 28 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 29 december 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 18 december 2025 tot terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 mei 2025 dient verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Een controle van het Visum Informatiesysteem (VIS) leert dat verzoeker door de Franse autoriteiten in het bezit werd gesteld van een Schengenvisum, geldig van 19 oktober 2024 tot 19 oktober 2025 en dit voor een verblijf van 90 dagen.

1.3. Verzoeker wordt op 13 juni 2025 gehoord in het kader van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 25 juli 2025 richten de Belgische overheden een verzoek tot overname aan de Franse overheden, die dit verzoek op 20 augustus 2025 aanvaarden op grond van artikel 12, lid 2 van de Dublin III-verordening.

1.5. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie neemt op 20 oktober 2025 een overdrachtsbesluit. Op 28 oktober 2025 dient verzoeker tegen dit besluit een gewoon schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder het rolnr. 350 664.

1.6. Op 18 november 2025 vindt een eerste gesprek met verzoeker plaats binnen het begeleidings-traject in het kader van de Dublin-procedure, waarbij direct ook een volgend gesprek op 25 november 2025 wordt vastgelegd. Op deze tweede afspraak biedt verzoeker zich echter niet aan en evenmin neemt hij contact op om zijn afwezigheid te melden.

1.7. Op 17 december 2025 beslist de minister van Asiel en Migratie tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer tot maximum 18 maanden, omwille van het onderduiken van verzoeker. Op dezelfde dag worden de Franse autoriteiten hiervan op de hoogte gebracht.

1.8. Op 18 december 2025 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. De beslissing tot terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat is de thans bestreden beslissing.

1.9. Bij arrest met nr. 338 583 van 24 december 2025 verklaart de Raad een ingestelde vordering voor voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid – dit is de vraag voor een versnelde behandeling van het hangende schorsingsverzoek gericht tegen het overdrachtsbesluit van 20 oktober 2025 – ontvankelijk, maar verwierpt hij vervolgens de vordering tot schorsing.

1.10. Bij arrest met nr. 338 589 van 26 december 2025 verwierpt de Raad ook een ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de bestreden beslissing.

1.11. Verzoeker wordt op 8 januari 2026 overgedragen aan Frankrijk.

1.12. Bij arrest met nr. 344 577 van 9 april 2026 verwierpt de Raad het beroep tot nietigverklaring gericht tegen het overdrachtsbesluit van 20 oktober 2025.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad wijst er ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip '*belang*' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechts-handeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde verbiedt beroepen die een zuiver symbolische vernietiging beogen of die enkel strekken tot het vernietigen in het belang van de wet, zonder dat de verzoekende partij enig voordeel, hoe miniem ook, kan halen uit die nietigverklaring (RvS 8 mei 2014, nr. 227.305).

2.2. Met de overdracht van verzoeker aan Frankrijk op 8 januari 2026, heeft de bestreden beslissing reeds volledige uitvoering gekregen. Aldus kan verzoeker in principe geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep en blijkt niet dat hij nog een voldoende belang heeft bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing. Ter zitting wordt de advocaat van verzoeker daarom gevraagd om zijn belang te actualiseren. Zij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad, waarmee geen actueel belang meer wordt aangetoond.

2.3. Er dient daarom te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
--------------	--

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	I. CORNELIS
-----------	-------------